

KÖZPONTI ÉPÜLETBŐL VÁROSVÉGIBE KÉNYTELENEK KÖLTÖZNI A KOLOZSVÁRI ÓVODÁSOK

Peremre szorult magyar csoport

Tanévkezdés előtt kevesebb mint egy héttel költözni kényszerül a kolozsvári Hársfaillat óvoda több csoportja. A magyar óvodások a Ferenc József (Horea) úti intézetből a város peremére, a Bácsi úti ingatlanba kerülnek.

» BEDE LAURA

A szülőket és pedagógusokat egyaránt váratlanul érte a tanévkezdés előtt két héttel kapott hír, miszerint a kolozsvári Hársfaillat óvoda Ferenc József (Horea) úti épületét kiüritik, a csoportokat pedig szétszórják városszerte. A kolozsvári zsidó hitközség tulajdonában levő épület sorsa már évek óta bizonytalan, ugyanis a hitközség 2011-ben értesítette az intézményt működtető helyi önkormányzatot, hogy az ingatlant kulturális és szociális központtá alakítanák, és nekilátának a tatarozásának. A többéves haladék, majd figyelmeztetés után a hitközség kilakoltatási pert indított, amelyet nemrég jogerősen megnyert. Ezt követően a Kolozs megyei tanfelügyelőség hozzákezdett a csoportok kizárása után a magyar csoportot a Bácsi úton működő Babszemjankó (Neghinița) óvodához csatolták. „Az illetékesek inkompetenciája miatt egy központi, életképes magyar óvodai csoport kiszorult a város peremére” – írja szerkesztőségünkhez eljuttatott nyílt levelében a Méhecske csoport szülői közössége. Gergely Erika, a magyar csoport óvónője a Krónika megkeresésére elmondta, ezt a levelet a szülők átnyújtották Török Zoltán főtanfelügyelő-helyettesnek, aki megígérte, hogy az ő jelenlétében átadhatják a dokumentumot Valentin Cuibus főtanfelügyelőnek, de ez nem valósult meg. Egyébként Török Zoltán sokadik megkeresésünkre sem válaszolt. Gergely Erika kifejtette, nem az ő tiszte megmondani, hogy kit terhel a felelősség.

Oláh Emese alpolgármester a Maszol hírportálnak elmondta, próbáltak maximálisan operatívan eljárni, de elismerte, hogy az önkormányzat is késlekedett a tervek megvalósításával. A Hársfaillat óvodának ugyanis már 2017-ben megígérték az Állomás utca 4. szám alatti ingatlan felújítását és átadását, ez azonban akkora infrastrukturális befektetéseket vont maga után, hogy nem sikerült sem a 2018–2019-es, sem a 2019–2020-as tanév megkezdéséig megfelelő állapotba hozni.

A magyar csoportot már nem fogadták be

Gergely Erika szerint mindvégig tudták, hogy költözniük kell, de bíztak abban a változatban, amelyet az önkormányzat felajánlott. Így váratlanul érte őket, hogy két héttel a tanévkezdés előtt értesültek arról: a tulajdonosok megnyerték a kilakoltatási pert, a megígért ingatlan felújítása nem fejeződött be, ezért a hat csoport szétszóródik a városban. A tanfelügyelőség

» Gergely Erika elmondta, a nyílt levelet a szülők átnyújtották Török Zoltán főtanfelügyelő-helyettesnek, aki megígérte, hogy az ő jelenlétében átadhatják a dokumentumot Valentin Cuibus főtanfelügyelőnek, de ez nem valósult meg.

határozata szerint az egyik csoport megszűnt, mert a törvény által előírt életkornál fiatalabb korosztályhoz tartozó gyermekeket foglalkoztatott; a két román nagycsoport a Kund vezér (Toduța) utcai Szentjánosbogár óvoda épületébe került, és Hársfaillat óvodaként működik a továbbiakban is. A Vasutasok parkja közelében lévő Mesék Házikója óvoda is kapott egy csoportot, valamint a Rudolf (Decebal) úton található Hársfaillat tagóvodát is kibővítették egy román csoporttal. Csupán a magyar csoport „maradt a levegőben”, amelynek valamilyen

oknál fogva nem jutott helye abban a Szentjánosbogár óvodában, amely négy üres teremmel rendelkezett, de csak két csoportot fogadott be – fogalmazott a pedagógus.

Valentin Cuibus főtanfelügyelő úgy döntött, a magyar közösséget a Vidám Vonatocska óvodába osztja. Az óvónő szerint az ott uralkodó állapotok sem stratégiaileg, sem helyszíniileg nem feleltek meg az előírásoknak, és csak pár hónapig tartózkodhattak volna az épületben. Végül a kincses város alpolgármesterének közbenjárásával a Bácsi úton lévő Babszemjankó óvoda felajánlotta egyetlen szabad termét.

A szülőknek augusztus végén, szeptember elején nem volt más választásuk, mint rábólintani erre a megoldásra, hiszen tanévkezdés előtt már nem igazán van lehetőségük, idejük átírására. Viszont nehezményezik, hogy ez a helyszín legalább 15 percnyi távolságra van a Ferenc József úttól. Mivel ilyen későn született döntés, ezért azon szülők számára, akik már szeptember 1-jén óvodába vitték volna gyermeküket, nincs hova vigyék őket. Azt is megemlítik, hogy a Hársfaillat óvodában a napi étkeztetés 8 lejbe került, az új intézetben pedig 11 lejbe.

Követik a pedagógusokat

„Mégis visszük gyermekeinket a Bácsi út 56. szám alá, hiszen a Méhecske csoport pedagógusai olyan példaértékű szakmai és erkölcsi tartást mutattak, amely garancia gyermekeink minőségi oktatására, és ezt semmiképpen nem akarjuk elveszíteni. Lojálisak vagyunk hozzájuk és a Méhecske csoporthoz! A kérdés viszont az, hogy amikor a mostani gyerekek egy-két év múlva iskolába mennek, akkor lesz-e elég gyerek ennek a magyar csoportnak a működéséhez? Hajlandó lesz-e rajtunk kívül más is napi több órát tölteni a forgalomban? Amennyiben nem, akkor kit terhel, és ki vállalja a felelősséget egy magyar csoport felszámolásáért? Vagy ez is valamilyen politikai alku tárgya lenne? Hogyan és miért történhetett meg ilyesmi?” – hangsúlyozzák a nyílt levelükben a szülők.

» VEZÉRCIKK

BALOGH LEVENTE

Balkáni politikai játszmák

Kőkemény, hamisítatlanul balkáni politikai játszmák révén próbálja megtartani hatalmát – bár úgy is értelmezhető, hogy meghosszabbítani az agóniáját – a jelenleg csupán a Szociáldemokrata Párt (PSD) alkotta bukaresti kormány. Amilyen régi, olyan mesterinek tűnő húzással kísérli meg szavatolni parlamenti többségét azt követően, hogy eddigi szövetségese, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége (ALDE) részben Călin Popescu-Tăriceanu pártelnök sértettsége miatt kilépett a kormányból: megpróbálja „bedarálni” az eddigi koalíciós partnert.

A taktika ügyes: csupán meg kellett találni azt az embert, aki kellőképpen hataloméhes, és kellőképpen gátlástalan ahhoz, hogy egy jó kis pozícióért cserébe – és persze csakis az ország stabilitása érdekében – továbbra is támogassa a kormányt. Ezt Teodor Meleşcanu korábbi külügyminiszter személyében meg is találták – a jelek szerint ő bármikor, szinte bármely oldal által előhívható a sutfinból, amikor hasonló helyzet áll elő. Miután külügyminiszterként ismét csak sikeresen belebukott egy botrányosan lebonyolított külföldi választásba, most csont nélkül hajlandó lenne vállalni a szenátus elnöki tisztségét, amely Tăriceanu lemondása nyomán vált szabaddá. Meleşcanu hangzatos indokkal állt elő: az ország politikai és gazdasági stabilitása a tét, és hát alapvetően az ALDE-nak sem rossz, ha továbbra is ő adja az állam második legfontosabb közméltóságát. A PSD célja egyértelmű: megtörni az ALDE-t, és a különböző politikai tisztségeket mézesmadzagként elhúzva a párt politikusai előtt, rávenni őket, hogy ne kövessék vakon Tăriceanút az ellenzéki „senki földjére”. Meleşcanu esetében ez máris működik, és egyáltalán nem biztos, hogy Tăriceanu fenyegetései ellenére – miszerint mindenkit kizárnak a pártból, aki a pártvezetés engedélye nélkül tisztségeket fogad el – nem lesznek még olyan hónapok, akik inkább a hatalom biztonságát és kényelmét választják az ellenzéki szerep helyett.

Persze az is igaz, hogy jelen állás szerint ez a hatalom egyre kevésbé biztonságos és kényelmes. A májusi európai parlamenti választások után kialakult helyzet továbbra sem változik, az EP-be be sem jutott ALDE mellett a PSD sincs jobb helyzetben: népszerűsége is tovább zuhan, és egyre kilátástalanabbnak tűnik a jövője. Főleg annak fényében, hogy azt a Viorica Dăncilă miniszterelnököt indítják az államfői tisztségért, akinek körülbelül annyi esélye van arra, hogy Románia elnöke legyen, mint egy lobotómia-án átesett sündisznónak.

Könnyen előfordulhat, hogy Tăriceanút sem csupán a sértett egója sarkallta arra, hogy szakítson a PSD-vel, miután a nagyobbik kormánypárt az ALDE EP-kudarca után a saját államfőjelölt indítása mellett döntött ahelyett, hogy őt támogatta volna közös koalíciós jelöltként. Közrejátszott az is, hogy az egykori miniszterelnök immár kilátástalannak tartja a PSD-vel folytatandó együttműködést. Ezért döntött úgy, hogy az egyszer már szociáldemokrata kormányfőként megbukott, de az őt követő két PSD-elnökhöz képest még mindig egy klasszissal jobbnak tűnő Victor Ponta-val és annak új, Pro Románia nevű pártjával szövetségbe próbálja magát és pártját a vízfelszín fölé tartani. Számítása akár be is válhat, hiszen Ponta népszerűsége növekvőben van, és ha másra nem is, ez arra elég lehet, hogy egy ALDE-Pro Románia-szövetség bejusson a parlamentbe a következő választáson, ami az ALDE-nak egyedül már egyáltalán nem biztos, hogy sikerülne.

Ez állhat amögött, hogy Tăriceanu most harcosan beleállna az ellenzéki szerepbe, és hangosan szidja a PSD-t, mintha az elmúlt jó két és fél évben nem közösen hozták volna meg a vitatható, gazdasági és igazságügyi témájú kormánydöntéseket.

A gordiuszi csomót egy sikeres bizalmatlansági indítvány oldhatná meg, ám a jelek szerint most, hogy – legálabbis papíron – a PSD kisebbségbe került, és magára maradt a parlamentben, így a kormánybuktatás esélye jelentősen megnőtt, az ellenzék fő erejét adó liberálisok megtorpantak. Hezitálásuk úgy is értelmezhető: szájhősködésük ellenére a jelenlegi helyzetben annyira mégsem szeretnék feladni a kevés valós felelősséggel járó ellenzéki szerepet a kormányzás terheinek felvállalásáért.

Ha ez valóban így van, azzal egyszerre ártanak a saját hitelességüknek, és járulnak hozzá a PSD-kormány agóniájának meghosszabbításához. Igaz, a legkevésbé sem vagyunk meggyőződve arról, hogy az ellenzéki pártok bármivel is képesek lennének jobban kormányozni a jelenlegi kormányerőknél.

A Méhecske csoport a Hársfaillat óvodában. A szülők nehezményezik a költöztetést, de lojálisak a pedagógusokhoz

FACEBOOK/GERGELY ERIKA